

» ΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ

Γιατί σημασία έχει το ταξίδι Περιπλανήσεις νοερές και πραγματικές

Το ταξίδι, φανταστικό ή πραγματικό, ήταν πάντοτε βασικό θέμα στη συγγραφή και πηγή συνεχούς έμπνευσης που έφτανε τις πένες στα όριά τους

ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΙΣ, σημασία έχει το ταξίδι. Αυτό που θα σε κάνει να δοκιμάσεις νέες περιπέτειες, να συγχρωτιστείς με απρόβλεπτους ανθρώπους, να αποτινάξεις από πάνω σου την πανοπλία της ασφάλειας και του προγραμματισμού. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του διδύμου Ουίλιαμ Μπάροουζ - Τζακ Κέρουακ: των ζωτανών μύθων της περιπλάνησης και του πειραματισμού. Το «**Και έβρασαν οι ιπποπόταμοι στις γούρνες τους**» (εκδόσεις Τόπος) των Μπάροουζ - Κέρουακ είναι ενδεικτικό μιας σύμπραξης που είναι ικανή να ποτίσει τον πιο αποξηραμένο εγκέφαλο και να βαφτίσει στη γούρνα της μπι γενιάς ένα νέο λογοτεχνικό είδος που δεν ξεχωρίζει τη ζωή από το μυθιστόρημα. Κάτι αντίστοιχο δηλαδή με αυτό που επικειρεί ο Φώτης Γεωργελές στις «**Νυχτερινές πτήσεις**» του (εκδόσεις Κέδρος), σε ένα βιβλίο που επιβραβεύει νοερά κάθε πλάνητα, ντύνοντας ακόμη και τις άσχημες νύχτες της Αθήνας -και όχι μόνο- με μια νεορομαντική ατμόσφαιρα και μπόλικο άρωμα ιγβα μελαγχολίας. Γρήγορη γραφή, κοφτές ανάσες και εικόνες που θαρρείς πως έχεις ξαναδεί αλλά

δεν κατάφερες να βιώσεις συγκαταλέγονται στα πλεονεκτήματα των «Νυχτερινών ιππύσεων». Αυτομάτως, βέβαια, τα διάσπαρτα κείμενα παραπέμπουν συμπαντικά σε κάποιο άλλο, όπως το «Σάββατο βράδυ στην πόλη» οδηγεί συνειρμικά στο αντίστοιχο «**Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης**» της Σώτης Τριανταφύλλου (εκδόσεις Πατάκη). Πρόκειται για ένα παλαιότερο βιβλίο που δεν δείχνει να έχει απολέσει την αλήθεια του και ευτυχώς επανεκδόθηκε πρόσφατα από τον Πατάκη, για να μας θυμίσει γιατί η Τριανταφύλλου παραμένει η μοναδική -ισως- γνήσια κοσμοπολίτισσα συγγραφέας. Και φυσικά για όσους δεν αντέχουν στη σκέψη ότι η ζωή είναι ένα σκληρό παραμύθι, υπάρχουν και οι πιο αλληγορικές αφηγήσεις, όπως αυτές του Φρανκ Ντελάνι. «**Ο τελευταίος περιπλανώμενος παραμυθός**» του γνωστού Ιρλανδού δημοσιογράφου και συγγραφέα (εκδόσεις Κέδρος) δεν κάνει τίποτε άλλο από το να μας θυμίζει πως το παραμύθι είναι η πραγματική παραμυθία του ανθρώπου. Αλλά, μακάρι, όπως έλεγε κι ένας άλλος μεγάλος παραμυθός, «να γίνει η μαύρη φράση σου το σύνθημα να φύγεις».